

[Skatteministeren]

I forslaget § 2 findes en sanktionsbestemmelse, som er en følge af, at der er behov for at kunne straffe de skattepligtige, der forsædigt eller groft uagtsomt undlader at indsende selvangivelsen i rettet stand, selv om selvangivelsen ikke er udfyldt korrekt og fyldestgørende af skattemyndighederne.

Lovforslaget vil *ikke få væsentlige provenumæssige og administrative virkninger*.

Afskaffelsen af kvitteringskortet vil dog betyde en forenklet selvangivelsesprocedure og vil dermed være en *lettelse* både for de skattepligtige og for skattemyndighederne.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Miljøforbedrende investeringer i landbrug m.v.).

(Lovforslag nr. L 184).

Lovforslaget går ud på, at den gældende tidsbegrænsede adgang til fuld straksafskrivning af miljøinvesteringer i landbrug m.v. forlænges fra udgangen af 1989 til udgangen af 1992. Hermed tilpasses reglerne om straksafskrivning til den ændring af miljøstøtteleven, hvorved der bl.a. skete en forlængelse af miljøstøttereglerne for landbruget med 3 år til udgangen af 1992.

Den foreslåede forlængelse af adgangen til straksafskrivning af miljøforbedrende investeringer i landbrug m.v. fra 1989 til og med 1992 skønnes ikke at give anledning til yderligere provenutab, idet forlængelsen af adgangen til straksafskrivning ikke ventes at medføre et øget investeringsomfang.

Nogle af investeringerne vil dog nok blive udskudt, således at provenutabet ved ordningen nu vil blive fordelt over hele den udvidede investeringsperiode frem til og med 1992. Først herefter vil det provenutab, der er opstået indtil da, blive modsvaret af et stort set tilsvarende højere provenu.

Administrativt forventes lovforslaget ikke at have nævneværdige virkninger.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvesenets centralstyrelse m.v.

(Lovforslag nr. L 185).

Formålet med forslaget er – gennem en rationalisering og effektivisering af den administrative tilrettelæggelse af behandlingen af klager over sundhedspersoners faglige virksomhed – at nedbringe sagsbehandlingstiden dels ved en udvidelse af antallet af næstformænd i Patientklagenævnet, dels ved overførsel af nævnets sekretariatsbetjening til Sundhedsstyrelsen. Hensigten er endvidere at bevare Patientklagenævnets uafhængighed.

Sundhedsvesenets Patientklagenævn har nu virket i et år, og det er mit indtryk, at vi med nævnets oprettelse har fået skabt et forum, som styrker patienternes tillid til den retssikkerhedsmæssige og sundhedsfaglige vurdering af de forhold, som giver anledning til klager.

Erfaringerne fra det første år har imidlertid vist, at formændens/næstformændenes arbejdsbyrde har været større end forventet, bl.a. som følge af en forøget sagsmængde, og jeg finder det derfor nødvendigt, at der skabes mulighed for en udvidelse af antallet af næstformænd i nævnet, således at vi undgår flaskehalsproblemer i patientklagesagsbehandlingen.

Jeg finder det endvidere nødvendigt, at sekretariatsbetjeningen af nævnet overføres fra nævnets lille sekretariat til Sundhedsstyrelsen. Dette er bestemt ikke udtryk for utilfredshed med den hidtidige sekretariatsbetjening, men er alene begrundet i, at den eksisterende administrative tilrettelæggelse af patientklagesagsbehandlingen har medført et vist dobbeltarbejde ved nævnssekretariatets og Sundhedsstyrelsens sagsforberedelse.

Ved overførslen skabes en mere direkte kontakt mellem nævnet og Sundhedsstyrelsen, hvilket giver nævnet mulighed for at sikre, at et afbalanceret lægefagligt grundlag for nævnets afgørelser er til stede.

Det er mit håb, at den direkte kontakt mellem klageinstans og tilsynsførende myndighed for sundhedspersoners faglige virksomhed må føre til et udbygget samarbejde om de forhold, som giver anledning til, at patienter klager, hvilket vil være af betydning for Sundhedsstyrelsens fremtidige praksis og regeldannelse på området.